

§ 26. Bevægelserne på statens statuskonti. Tekstanm.

Forsåvidt det på fyldestgørende måde er oplyst for finansministeriet, at der ikke ved tvangsrealisation af et pant kan ventes opnået dækning for statskassens eller en af de ovennævnte fondes fordring, kan finansministeriet i påkommende tilfælde, når de foreliggende omstændigheder iøvrigt måtte tale derfor, mod regnskabsmæssig forklaring træffe en ordning om gældsforholdets afgørelse uden tvangsauktion.

Af de aldeles usikre fordringer, væsentligst hidrørende fra personlige krav, som efter panternes salg, fallitboers slutning eller på lignende måde er blevet tilbage hos statskassens skyldnere, og som vel er ført til afgang på aktiverne i henhold til ovenstående bemyndigelse, men dog er blevet henstående inden linien, kan sådanne poster efterhånden slettes, som, om de end ikke er forældede, har henstået i over 20 år, når det oplyses, at der ingen udsigt er til at erholde noget af tilgodehavendet; desuden kan der også inden de 20 års forløb afsluttes endelige overenskomster med sådanne skyldnere om deres gælds afgørelse imod en bestemt affindelsessum. Begge dele kan kun finde sted mod regnskabsmæssig forklaring ved statsregnskabet's aflæggelse.

Foranstående regler finder med de af forholdets natur flydende lempelser tilsvarende anvendelse på konfiskations- og tilbagebetalingskrav, der støttes på domme eller kendelser i medfør af lov nr. 259 af 1. juni, lov nr. 406 af 28. august og lovene nr. 499 og 500 af 9. oktober 1945 med senere tillægslove.

Såfremt den i medfør af de nævnte lovbestemmelser tilbagebetalingspligtiges forhold før og under besættelsen i særlig grad må tale herfor eller den tilbagebetalingspligtiges indtægtsforhold og erhvervssevne er af en sådan beskaffenhed, at indbetalingen af tilbagebetalingsbeløbet vil hindre ham i at tjene til opretholdelse af en beskeden levevis for sig og sin familie, og han iøvrigt er i stand til at tilsvare sine gældsforpligtelser, kan finansministeren nedsætte eller eftergive statens tilbagebetalingskrav.

Nr. 7. ad I. E. 6.

Ved ydelse af tilskud i henhold til lov nr. 169 af 30. marts 1946 om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse til sådanne uddannelsesmæssige foranstaltninger (om- og opskoling), som findes hensigtsmæssige for at afbøde mangel på arbejdskraft på samfundsvigtige områder, bemyndiges arbejds- og socialministeren til at bortse fra den i loven indeholdte regel om, at deltagerne skal være arbejdsledige.

Nr. 8. ad I. E. 6. B. 3. og G. 1. B. 3.

Landbrugsministeren bemyndiges til for behandling af landvindingssager at yde afvandskommissionernes medlemmer såvel diæter m. v. som honorarer og til i sager, der godkendes efter 1. april 1946 — jfr. tekstanmærkning nr. 16 til § 13 A —, at lade udgifterne ved kommissionerne indgå under de pågældende landvindingssagers anlægssum.

Nr. 9. ad I. G. 1.

Finansministeren bemyndiges til i de tilfælde, hvor en søfarende skønnes ude af stand til indenfor et rimeligt tidsrum helt eller delvis at tilbagebetale de hans pårørende i tidsrummet 1940—45 ydede rentefri lån af statskassen, og hvor det om hans og hans families personlige og nuværende eller forventede fremtidige økonomiske forhold oplyste iøvrigt taler derfor, efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart, at eftergive lånet, uden at det ved retsskridt behøver at være konstateret, at beløbet ikke kan inddrives.